

En händelserik resa del 2.

Sommaren 2001.

Sommaren 2001, då var det alltså dags att ge sig av utanför Sveriges gränser. Färden genom Sverige gick rasande fort, alla inklusive jag njöt av resan så det bara rullade på. Matte fick samtal från en vän som också åker husbil och redan hade tagit färjan över till Danmark . Vi bestämde oss för att ta det stora klivet ut över sundet ,Göteborg till Fredrikshavn. Vi ställde oss i färjekön, matte var orolig att inte alla mina papper var ok, så hon gick oroligt fram och tillbaka i bilen. Precis innan det var vår tur att köra ombord, vände vi och svängde bort från vår plats i kön. Matte tog alla papper inklusive mitt pass och gick fram till tullhuset. Allt var i sin ordning ! Tillbaka in i kön ! Nu körde vi ombord till slut. Jag fick följa med upp på båten, där fanns fler hundar som också skulle ge sig ut på semester. Vi nosade lite på varandra och bytte snabbt erfarenheter.

Cissi ombord på färjan till Danmark

Färden gick norr över i Danmark. Alla tyckte att jag var en vacker collie som uppförde sig lugnt och fint vilket gjorde att jag var välkommen att följa med överallt, även på restaurang besök, det var nytt för hela vår familj.

Jag fick springa lös i sanddynor och över gräsängar, underbart att få springa fritt så att gruset yrde. Det spelade ingen roll att matte fick sopa sand i flera veckor, att rulla sig i vit sand är en upplevelse som alla mina fyrfotade vänner borde få prova på. Som jag tidigare berättat gillar jag ju att bada.

Kan ni se framför er synen av en nybadad hund som rullar sig i vit sand.....

Jag kanske ska berätta att min familj aldrig kom i kontakt med sina husbilsvänner, långt senare visade det sig att deras mobiltelefon inte fungerade utomlands !

Innan vi återvände till Sverige uppsökte vi en veterinär i Danmark, det var dags för avmaskning och notering i passet. Inga som helst problem – matte och veterinären kom överens om att jag kunde få min tablett tillsammans med lite leverpastej direkt ur mattes hand !

Efter ca två veckor återvände vi hem till Sverige nöjda med att ha genomfört vår första utlandsresa med husbil.

Vi åkte sakta tillbaka genom Sverige – ni vet det gamla uttrycket
” Borta bra men hemma bäst ” – nu var det skönt att vara hemma på sina invanda revir igen.

Sommaren 2002.

Under våren genomförde vi lite helgresor med husbilen, varje gång jag såg att det var dags att plocka in saker i bilen gjorde jag mig beredd. Antingen hoppade jag in i bilen och la mig på min fårskinnsfäll, eller så låg jag utanför husbilen, så att det inte fanns någon möjlighet att glömma mig..

Vid flertalet tillfällen följde jag med min familj på golfbanan, jag lärde mig snabbt att hålla mig nära golfbagen och att inte gå framför någon som slog. Matte och husse visade tydligt att det var det som gällde ! När matte skulle slå och tog fram klubban gick jag och satte mig bredvid husse och tvärtom. Vid några enstaka tillfällen försökte matte och jag med koppel, men det trasslade vi snabbt in bland golfvagnshjulen, så det slutade med att jag fick gå lös om jag skötte mig, det gjorde jag förstås...

Greenen var en ” helig yta ” där får inga hundar gräva, jag valde därför att lägga mig utanför denna yta med nosen vilande i tassarna och titta på när bollarna for fram och tillbaka, tills den äntligen ramla ner i ett hål, först då verkade familjen nöjd. Märklig sysselsättning kan man tycka, men härliga promenader på ca 4 – 5 timmar för oss hundar.

Husse lärde mig snabbt att när vi spelade på vår dåvarande hemmabana, gick man in till kiosken i klubbhuset efter nio hål , husse köpte kaffe och jag fick en kall korv.

Snart hade jag charmat alla så om husse var lite ” seg ” gick jag in själv och ställde mig i korvkön – det fungerade utmärkt varenda gång – människor är lättlärd !

Så var det äntligen dags för familjen att åka på semester – nu hade vi fått smak på utlandsresor – så även denna gång gav vi oss av mot Danmark. Familjens mormor och morfar hade nu seglat till Danmark på båtträff så vi åkte dit för att hälsa på. Jag fick följa med på stor båtklubbsfest, många av deltagarna ville naturligtvis prata med mig, språket var inte helt enkelt att förstå. En del var sugna att sticka till mig en och annan godsak från bordet, men där är matte benhård, så jag fick snällt vänta tills det serverades godsaker i min matskål. (Jag är ju en väluppfostrad hund !)

Nu bestämde sig matte och husse för att ta ut svängarna ytterligare så vi tog vägen genom Flensburg i Tyskland och färjan från Puttgarden till Rödby i Danmark.
Sen åkte vi sakta hemåt genom Sverige.

Nu känns det skönt att vara hemma igen.....

Sommaren 2003.

Semesterdags igen, den här resan började med att familjen hälsade på sina goda vänner som hade sommarställe nära Fagersta. Här spelade vi golf och jag fick förstås följa med på allt. Men mitt bästa minne från det här resan var när vi badade i Hedströmmen. Jag såg att matte gled i och följde med Forsen, en bit längre ner i forsen stod husse och fångade upp henne. Jag ville så gärna prova, därför såg jag på matte med mina vackra bruna ögon, lade huvudet på sned (det brukar hjälpa..) Det gjorde det även denna gång, så matte och jag gled i och jag njöt i fulla drag att få susa fram där i forsen, vi gjorde det om och om igen, ända tills husse tröttnade på att fånga upp oss. Den kvällen sov jag gott !

Det här året är det bestämt att vi ska ta färjan mellan Trelleborg och Rostock, den tar 5,5 timmar. Väl ombord på färjan hittade vi en trevlig hörna på däck där vi kunde vila i solskenet medan båten tog oss fram till Tyskland.

Efter en god natts sömn var det dags för nya äventyr. Vi lärde oss snabbt ett nytt uttryck – Umleitung – det betyder att det är vägarbete så man får göra en omväg. Det innebar att vi fick se väldigt mycket av Tyskland och dess vackra natur. Nu fick både matte och husse försöka friska upp sina gamla språk kunskaper – med träning kan man komma långt.

Vem kunde ana att det fanns så många solrosor ?

Nu började verkligen min tid som Globetrotter/turist, i varje by/stad med något värdefullt att se stannade vi för att ta en promenad. För mig som hund var man bara positivt överraskad över alla dessa stopp och promenader.

Ofta fick jag höra ” look a real Lassie dog ” – ute i Europa ser man fortfarande på serien om min föregångare Lassie, men här är det inte så vanligt att man har collie som familjehund. Många gånger har jag blivit fotograferad och finns nu i många fotoalbum runt om i världen.

Det här var den första av många resor till den vackra Moseldalen, där floden Mosel slingrar sig fram. Just som vi skulle åka in i den berömda dalen, hördes ett rasslande ljud från bilen, det slutade med ett par dagar av väntan på reservdelar i närheten av en bilverkstad.

Vi parkerade utmed ett värdshus i en vacker dalgång. På kvällen tog matte och jag en promenad genom dalen och överraskades av ett av de värsta åskväder jag upplevt, blixterna lyste upp himlen och åskan

ekade mellan bergen i dalgången där vi försökte ta oss fram med vattnet forsande runt fötterna. När vi väl kom tillbaka till bilen var vi helt genomblöta och lite halvt chockade, hur kan ett oväder plötsligt dyka upp utan förvarning, nog märks det att vi har lämnat vårt hemland och att klimatet är annorlunda. För i nästa sekund sken solen och allt var lugnt igen.

Innan det var dags att återvända norrut mot Sverige igen – hade jag hunnit med att vara med på vinfest – där dom sjöng och dansade till gamla Siw Malmkvist låtar som Tunna skivor av guld och även tagit en simtur i floden Mosel.

På floden drar stora pråmar förbi i en strid ström, de fraktar allt från kol till järnskrot, men simmar man tillsammans med matte lite försiktigt utmed strandkanten är det helt ok. Det svalkar verkligen, för här i Moseldalen var det varmt den här sommaren.

Vissa nätter kom det nya åskväder, då forsade vattnet på gatorna och på nätterna lystes himlen upp av alla blixtra. Jag har alltid varit lite känslig för oväsen, men jag har insett att det här vädret går ju inte att påverka. Det är ett rent skådespel som ett fyrverkeri – fast gratis !

Floden Mosel och bergssluttningar med vinrankor.

Så var det alltså dags att återvända till fosterlandet igen – det innebär när man är hund att man måste besöka en veterinär ,för att bli avmaskad och få sin notering i passet.

Efter vissa språksvårigheter, familjen försökte med piller och Sverige när vi samtalande med polisen och till sist förstod dom vårt ärende. Nu har vi lärt oss att det heter Tierartz. På kliniken fanns en 12 veckors collietik, vi hälsade på varandra och matte och jag var slående överrens om att hon skulle kunna följa med oss hem till Sverige.

Besöket tog 15 minuter !

Tog färjan från Rostock, satt i solnedgången på däck och njöt av en stilla båtresa.

En härlig semesterresa är slut och det är nu skönt att vara hemma igen.

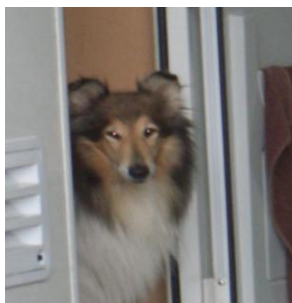
Sommar 2004.

Nu har familjen beslutat sig för att byta bil.

Vi åker ner till Bengt i Örkelljunga för att hämta vår nya bil, En Granduca 255.

Jag blir mycket förbryllad när bilarna parkerades nära varandra och matte och husse springer från den ena till den andra med saker. Vad händer med mitt hem ?

Återigen står jag i dörren på vår gamla bil med nosen ute och ser mig omkring på mitt alldeles speciella sätt – förundrar om vad som händer..

Vad händer.....?

Den här sommaren har familjen bestämt sig för att ha semester i Sverige för att lära känna vår nya bil. Det blir en hel del golfbanor, så jag får många, långa sköna promenader.

Vi stannar och badar trots att vädret inte är så varmt och soligt.

Även denna sommar hälsar vi på mormor och morfar som är ute och seglar – dom har kastat ankar på Sveriges västra kust så vi besöker orter som Skärhamn, Fiskebäckskil, Grundsund (här tog vi en liten båtutflykt, spännande att se kusten och alla små pittoreska hus från sjösidan), Marsstrand och Orust.

På vår resa genom Sverige besökte vi även Kullens fyr.

Både matte och jag behövde pusta ut efter att ha klättrat bland stenarna.

Vi tog en tur över till Öland, man har ju en så stor frihet när man har husbil.
Allt som vi kan tänkas behöva har vi redan med oss, vi åker, äter och sover när vi vill.
Jag älskar att springa runt i Trollskogen – den är verkligen magisk.

Sommaren har varit sval, men vi har haft många fina stunder i vår nya fantastiska bil.

Sommaren 2005 !

Nu känner vi oss redo att ge oss ut på ett riktigt Europa äventyr...

Vi var nu tre husbilar som gav oss av den 8 juni, jag var den enda hunden ombord.

Resan startade med färjan från Trelleborg – Sassnitz.

Vi parkerade vid Rügen/Binz och äntligen fick jag springa på dessa milslånga sandstränder igen, vad jag har längtat – livet leker och matte älskar att städa.

I år var tanken att vi skulle besöka flera historiska platser – spännande tyckte jag.

Vi besökte Berlin – det vart en jätte lång promenad – med många vätskestopp i värmen.

I den här staden fanns det mycket av historiskt intresse att se enligt husse och matte.

Vi gick och tittade på resterna av en stenmur, besökte en gammal kyrka den enda byggnaden som stod orörd efter kriget.

Mitt bästa minne från den här staden, var när jag fick sitta längst fram, uppe i en dubbeldäckad buss och lyssna och se på intressanta saker – det kallas sightseeing enligt min familj.

Jag satt med min berömda nos rakt fram och lyssnade noga, såg både åt höger och vänster och tittade på allt som guiden hade att berätta. Intressant !

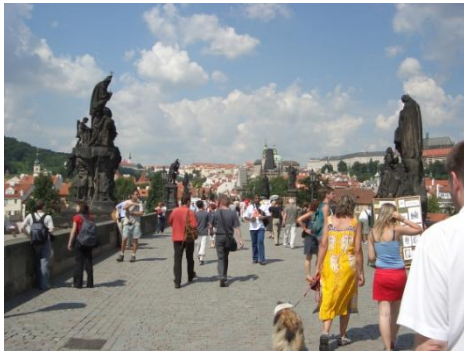
Då fick jag namnet – Globetrotter !

Här väntar jag på att dubbeldäckaren ska komma...

Vår resa gick vidare genom Tjeckien – här fick matte väcka mig när vi passerade gränsen, för en man i uniform ville se att jag var samma hund som på passets fototografi.

Nästa stora stad var Prag, det var jätte varmt men det hade regnat i flera dagar innan vi anlände. Campingplatsen var full av stora vattenpölar, men husse är en duktig förare så han lyckades parkera så vi fick en torr plats utanför bilen.

Här är matte och jag på promenad i Prag. På den berömda Karlsbron upp mot borgen. Matte var bekymrad över att statyerna var övertäckta med sot från gamla kolkraftverk. Men dom är nu på väg att tvättas igen – skönt !

Jag blev många gånger förvånad över människors omtanke, även denna dag var det varmt och soligt. Utifrån en restaurang kom en man springande och ropade på mig och matte. Han ville bara servera mig lite friskt vatten, han tyckte jag såg så varm ut i min långa päls. Vilken omtanke – matte vart lite rörd !

Efter en lång promenad i värmen är det gällande skönt att få svalka av tassarna i en hink med kallt vatten, så här gjorde vi ofta när det var varmt och jag tror att många om i Europa än idag pratar om det. Folk stannade och tittade och undrade !

Resan fortsatte genom ett vackert landskap, vi badade i små insjöar och njöt av att vara lediga och tillsammans.

Nu var det dags att styra mot Wien och Österrike. Här skiftade jordbrukslandskapen om till ett bördigare landskap där vinrankorna stod på rad.

I Wien mötte jag en stilig ung hane, 10 månader gamla Zero, vi nosade och bytt snabbt erfarenheter med varandra.

Vi åkte runt och njöt av ett storslaget landskap med höga berg, gamla slott och en otrolig grönska. Även här kom oväntade skyfall med åska och blixnar, ett otroligt skådespel mellan bergen.

Vi fortsatte vår resa ner mot Italien och Gardasjön. Helt otroligt hur man kan bygga en motorväg tvärs över Alperna. När vi kom fram fick vi tipset att hela tiden hålla mig i koppel, det är tydligen en Italiensk regel – hon kunde ju inte veta hur lydig jag är. Men matte vill ju alltid mitt bästa – så det var koppel, Helt Ok !

Under promenaden fick vi se sköldpaddor simma i Gardasjön, det var en jätte vacker plats.

Vi fortsatte vår färd runt sjön – sen var det dags att styra norrut igen– vi hade en lång resa hem.

Vi var två husbilar som hade följts åt till Italien och nu var det dags att åka mot Bodensjön för att möta upp den tredje bilen, som tagit en utflykt till Garmish Parten Kirchen.

Under färden mot Bodensjön från Italien passerade vi över gränsen till Schweiz, österrike och Tyskland på en och samma dag.

Vi stannade ett par dagar vid Bodensjön, eftersom jag är hund till en matte som älskar att bada och måste bada i alla vattendrag, så tog även jag ett dopp i Bodensjön. Friskt och svalkande !

Det är så underbart att vi hundar är så välkomna på alla badplatser och stränder . På många platser finns det iordningställda egna fina badstränder för oss fyrbenta vänner. Härligt ! Hopp och Lek !

Nu kör vi sakta hemåt Sverige igen, som vanligt passerar vi ett naturskönt Mosel. Denna dal är så vacker och enligt familjen finns här så goda viner att det numera är en tradition att passera Moseldalen på väg hem till fosterlandet. Även jag fick naturligtvis vara med på vinprovning – det bästa med det är att i vinkällaren är det svalt det uppskattas verkligen när det är nästan 36 grader varmt ute i solen.

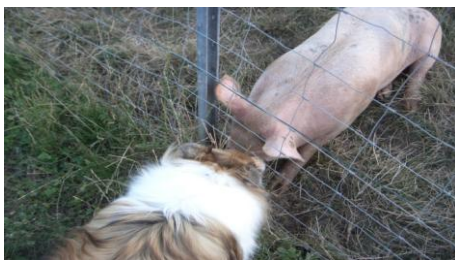

När vi låg stilla några dagar passade matte och jag på att ha lite "hundvård" vilket jag bara älskar. Det kan ni säkert se på bilden...

Färden fortsatte mot Deutsche Ecke där floderna Mosel och Rhen strålar samman. Vi gjorde ett par dagars tur utmed Rhen och naturligtvis vart det ett dopp även i denna flod.

Under en av våra dagliga promenader samtalande jag men en tysk fyrbent vän, matte fick sig ett gott skratt när både vännen och jag "pratade med varandra"

Nu ändrades vädret – regnet hängde i luften och vinden blev kall så vi styrde sakta hemåt. En lång färd med många fantastiska upplevelser gjorde att vi var rätt nöjda och lyckliga att vända hemåt igen.

Sommaren 2006.

Den här våren inleddes med att vi styrde mot Hornborgarsjön för att beskåda trandansen. Vilket liv – ni kan tänka er att vara hund och lyssna till 8 250 tranor som skriker och dansar. Men visst var jag intresserad och tittade noga på deras knasiga ritualer..

Semesterdags !

Styrde ner mot Bjärred i Skåne där vi alltid börjar och slutar våra resor ut i Europa. Här bor goda vänner till vår familj och det är alltid lika roligt att komma hit. Dom älskar hundar och bjuder alltid på något gott när vi hälsar på.

Resan till Moseldalen gick snabbt den här gången – vi hade kompisar som väntade på oss där.

Dom var på väg norrut för att avsluta sin semester och vi var på väg till Frankrike.

På den här platsen fanns det en pool – där fick jag förstås inte bada – men jag har ju min egen hink – så jag fick ändå svalka mina tassar.

Fortsatte vår resa ner mot Kehl, en tysk stad nära franska gränser vid Strassburg.

Vaknade och hade jätte ont i min vänstra tass så jag fick svårt att gå.

Efter att ha vilat en dag bestämde matte att ta mig till en veterinär, det visade sig att jag hade ont i vänster knä. Början till förslitning och inflammation , han skrev ut lite medicin och sen var det bara lugna korta promenader ett par dagar framöver, (tråkigt men jag är ju fyllda 9 år så lite krämpor får man kanske börja räkna med).

Vi åkte vidare mot Alsace i Frankrike, det finns en slingrig vacker väg bland små pittoreska byar som kallas vinvägen. Som vanligt stack jag ut min långa nos för att se var vi hamnat – väntade som vanligt att få hoppa ut och kolla in alla nya dofter.

Här finns något spännande som inte finns hemma – storkar – vi stannade ofta på våra promenader och tittade på dessa fascinerade, märkliga fåglar, som var alldeles tama och promenerade framför bilen.

År 2005 körde vi ca 540 mil så det här året hade vi bestämt att köra korta etapper och bara njuta av allt vackert som fanns att se på de olika platserna.

Även denna sommar strålade solen så jag var tacksam att få vila ut i skuggan i närheten av bilen och ta ett och annat dopp i hinken eller de olika vattendrag som vi passerade på resan.

Det fanns otroligt med blommor och vackra saker i Frankrike, till höger visas en brevlåda utmed vinvägen.

Efter underbara dagar i Frankrike började vi vår återresa hem till Sverige, även denna gång åkte vi Genom den vackra dalgången där floden Mosel slingrar sig fram.

Sommaren 2007.

Även den här våren besökte vi Hornborgarsjön för att beskåda tranornas dans och sång, kan ni tänka er att den dagen vi var där fanns 9 900 tranor på plats. Vilket kackel klockan halv sex på morgonen när alla dessa gick in för landning runt sjön (dom sover i skogarna runt omkring och återkommer till sluttningarna runt sjön för att dansa på dagtid)

Semestern i år inleddes med en vecka i Danmark tillsammans med familjen. Mormor och morfar, Henrik och Anna, Peter. Henrik hade fyllt 30 år och fått en golfvecka tillsammans med familjen i present. Vi hyrde ett hus och flyttade in. När matte och jag var på promenad upptäckte vi långa vita sandstränder utmed havet. Äntligen fick jag springa och rulla mig i vit sand igen – så som jag har längtat ! Men vädret växlade och en dag var det full storm – kan ni tänka er att även detta väder tilltalar matte och mig, men vinden var så stark att jag gled i sidled fram över gräset – matte såg det säkrast att koppla mig så jag inte skulle blåsa bort.

Efter en härlig vecka med många golfpromenader var det dags att resa vidare.

Efter en vecka med regnskurar och svala vindar körde vi mot Rhondalen i Frankrike.

Åkte genom böljande, lummiga vackra dalar. Tog långa sköna promenader !

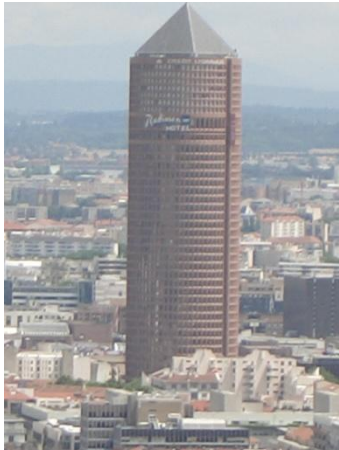
Satt på små idylliska uteserveringar – ja hela familjen njöt. Och som vanligt njuter jag av att få vara med på allt som händer och sker.

Det här året var det bestämt att vi bara skulle besöka en storstad, det fick bli Lyon.

Den här dagen kom värmen 30 grader och strålande sol !

Vi tog bussen in från campingplatsen – jag fick betala halv biljett och fick ligga på golvet.

Staden Lyon var stor och hade många branter som vi skulle ta oss upp för och visst märks det att jag börjar komma till åren. Vi tog det i min takt och det vart många stopp med dricka innan vi var Uppe vid det fantastiska residenset på toppen av berget – en fantastisk utsikt.

på bilden syns Radison Hotel.

Under resan längs Rhoné dalen stannade vi på en campingplats nära en liten flod med Kristallklart vatten som forsade fram, vad tror ni händer då...

Jag fick äntligen susa fram i vågorna igen !

7
: